

Spørgsmaalet om Fremme af denne Forespørgsel vil blive sat paa Dagsordenen for Tingets næste Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Grundværdistigningsafgift for nogle Garnisonsbyer.

Formanden: Til Medlemmer af dette Udvalg er man fra de forskellige Sider enedes om at foreslaa følgende: *Jørgen Berthelsen, Birch, Bramsen, Dæcker, Ej-sing, N. Hansen, Knuth, Kristensen, Lange, Lewinsky, P. Nielsen, Rambusch, Rottbøll, Vejstrup og Windfeld-Hansen.* — Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg disse Herrer som valgte til Medlemmer af Udvalget. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Formandsstillingen i Bestyrelsen for Statsanstalten for Livsforsikring.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 457.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Till. A. Sp. 3639) og dets Overgang til tredje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. Maj 1909 om Anskaffelse af Inventar til Røgshospitalet og Universitetets Institutter for lægevidenskabelig Undervisning og Uddannelse.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 457.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Rambusch: Jeg har bedt om Ordet for at knytte nogle Bemærkninger til en Udtalelse, som faldt ved Sagens første Behandling. Det ærede 12te kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen) gjorde da opmærksom paa, at selve Byggeforetagendet af Røgshospitalet er gennemført uden Overskridelse — hvilket jo er meget glædeligt —, og knyttede dertil den Bemærkning, at dette var ret enestaaende, naar det gjaldt et stort Statsbyggeforetagende. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem i, at det er sørgeligt ofte, at vi faa Krav om Efterbevillinger og om Bevillinger til Overskridelser, men naar Udtalelsen fremtræder i denne Form, i et saa almenlydigt Udtryk, kommer den til at fremtræde som en Beskyldning mod samtlige under Staten sorterende byggende Autoriteter, og det er for at værge mig mod, at denne Anskuelse skulde blive almindelig, at jeg har fundet det rigtigt at føje nogle supplerende Bemærkninger dertil. Naar der findes i det mindste en af disse byggende Autoriteter, om ikke flere, som saa at sige aldrig nogen Sinde gør sig skyldig i Overskridelser af sine Overslag eller kræver Efterbevillinger, forekommer det mig, at en saadan har et vist Krav paa at blive undtaget, naar man i al Almindelighed udtaler saadanne Beklagelser. En saadan Undtagelse er Ingeniørkorpset. Det har sat sig som fast Regel og gjort sig til en Æressag at indrette sine Overslag saaledes, at de faktisk aldrig blive overskredne. Jeg havde en levende Erindring fra den Tid, jeg selv var i Tjenesten, om, at det blev stillet som ufravigelig Betingelse, at Overslagene skulde holde Stik. Men da der er gaaet saa lang Tid siden, tænkte jeg, at der muligvis kunde være særlige Omstændigheder, der senere havde nødvendiggjort en Afvigelse af og til fra denne Regel, og jeg fandt det derfor rigtigt først at undersøge Forholdene lidt nærmere. Det viser sig da, at for Ingeniørkorpsets Vedkommende har der i de sidste 25 Aar kun en eneste Gang fundet en Overskridelse Sted, og selv om det finansielt var en Overskridelse, var det teknisk set ikke nogen Overskridelse. Det angik Opfyldningen til Middelgrundsførtet, hvor Byggebestyrelsen gjorde sit Overslag under Forudsætning af, at Fylden kunde graves op, hvor den var billigst at tage, men senere fik Ordre til at grave en Del af Fylden op i